

TÄZETTE #4

THEATERAANZEE.BE

ZONDAG 31/07/2016

FAMILIEPARK FEESTELIJK GEOPEND IMPRESSIES VAN DRIE KINDERVOORSTELLINGEN

In het Leopoldpark werd gisteren het Familiepark feestelijk geopend met een *Mexican wave* van in het geel opgetooid volk en stapels gratis Brusselse wafels, ter ere van TAZ' twintigjarige bestaan. *TAZette* baande zich met een overvolle maag manhaftig een weg langsheen de rottetandenfee, grazende drollen en de boze wolf (met in zijn ingewanden zowaar een zenuwspiraal!) om tijdig bij drie voorstellingen neer te strijken: *Roestige Spijkers & Andere Helden* (+6) van TAMTAM objektentheater, *Zeeboenk* (+6) van Theater FroeFroe en *Mieren slapen nooit* (+8) van BRUT/Villanella. Hoe verschillend deze voorstellingen ook zijn qua thematiek, vorm en stijl, de grote constanten zijn het hoge niveau en de pakken metier van de makers.

Roestige Spijkers & Andere Helden is een ode aan de verbeelding en de veerkracht van alles wat verloren, vergeten of afgedankt lijkt. Diverse gevonden voorwerpen – van verkwasten over een rondslingerende sleutel tot een schaar en staaldraad – worden door de twee TAMTAM'ers omgetoverd tot de meest verrassende figuren en taferelen. Op een live geanimeerde tafel transformeert een zaag tot een zeemonster, een versleten bokshandschoen tot een plankton vretende walvis en een vorstelijk echtpaar tot een kasteel. Die beelden worden gelijktijdig uitvergroot op een scherm en ondersteund door een bezwerende soundtrack. Het levert een zinnenprikkelende ervaring voor alle leeftijden op. Grappig, scherp (zoals xenofobe blauwgroene handschoenen die een rode handschoen verstoten) en ontroerend. Daarmee heeft de geweldige materiaalkeuze veel te maken. Het gebroken wit en de korrelige textuur van een stuk karton bijvoorbeeld blijken voldoende om de loden hitte van een woestijn te suggereren waarin een nietig mannetje hopeloos verdwaalt.

Zeeboenk is *vintage* Theater FroeFroe: een meeslepend avonturenverhaal, prettig gestoorde en politiek incorrecte liedjes, publieksparticipatie en een decor vol visuele verrassingen. Het stuk vertelt het zeemansverhaal van de gewiekste kapitein Pierre de Bouchon de bain die het verliefde paar Oscar en Céline belooft te redden van een overstroming door de badstop uit de bodem

van de zee te trekken. Maar Pierre heeft een gevaarlijk ranzig kantje: tijdens de hele voorstelling moet zijn scheepsmatje uit het publiek zich suf trappen op een hometrainer om via een ingenieus buizensysteem voor regen of golven te zorgen. De kapitein zal inderdaad allermist de wereldverbeteraar blijken die hij pretendeert te zijn...

In **Mieren slapen nooit** ten slotte maak je kennis met Margriet en haar onstilbare honger om te weten. Dat ijsberen linkshandig zijn, dat een derde van de aanwezige kinderen honderd jaar wordt of hoe het gezang van de siamang-aap klinkt. Alles wil Margriet weten, omdat kennis geruststelt. Haar hele kamer is behangen met krantenartikelen. Maar hoe meer verbanden ze ziet tussen al die informatie, hoe meer ze beseft dat die onmogelijk allemaal te verwerken valt. Haar schalkse zoektocht naar natuurkundige weetjes loopt uit op het inzicht dat kennis zijn noodzakelijk complement vindt in fantasie. En helemaal aan het einde van het stuk ontdekt ze ook de wereld van de zintuiglijke ervaring buiten haar kenniscoon: de kamer van krantenpapier verpopt tot haar hoogstpersoonlijke jungle. Een magisch slotbeeld. (MV)

‘HET PERSOONLIJKE IS POLITIEK’ TWEDE GENERATIES AAN HET WOORD

Kristien De Proost stond mee aan de wieg van theatergezelschap Firma De De Proost en de Beck & Zn, speelde bij BRONKS, Het Toneelhuis, Tristero, HetPaleis, Victoria en Crew. Ze behoort tot de harde kern van Tristero, het Brusselse gezelschap dat net het dramatische nieuws kreeg dat hun subsidiekraan wordt dichtgedraaid.

R’m (spreek uit als Rem) Anahori studeerde in 2015 af aan het KASK met een reenactment van een historische speech van kunstenaar Eric Gill uit 1936, *And Who Wants Peace?*, een redevoering over het verband tussen oorlog, politiek, winstbejag en de kunsten. Op TAZ brengt hij naast dit afstudeerproject ook nieuw werk met *Ambush*, waarin de redevoeringen van vier activisten uit de wereldgeschiedenis van 1863 tot nu centraal staan.

De *TAZette* bracht de twee samen, in het tweede dubbel-interview van onze feesteditiereeks.

Op het eerste gezicht hebben ze weinig gemeen: een andere generatie, een andere origine, een andere manier van werken en een andere taal. En toch. Wat hebben ze met elkaar gemeen? Wat inspireert hen? Hoe kijken ze naar hun eigen werk, vandaag en in de toekomst?

R’m, jouw werk is bij uitstek en opvallend politiek getint. Het politieke staat centraal in wat je doet. Is dat uit noodzaak?

R’m Anahori : “Ik ben opgegroeid in Israël, deed er drie jaar legerdienst. Politiek was en is overal in Israël. Je ontkomt er niet aan. Onder meer daarom moest ik er weg. Ik had ruimte en zuurstof nodig. Maar natuurlijk heeft die context me gevormd en beïnvloed. Ik ben een Jemenitiet, een Arabier en een Jood uit Israel. Over die oncomfortabele positie moet ik vertellen.

“De biografie staat centraal in mijn werk. In tegenstelling tot wat men denkt is de biografie niet persoonlijk, maar veeleer een gedeelde ervaring. Een biografie is onmogelijk zonder clashes en ontmoeting. Elk persoon heeft niet één, maar meerdere stemmen. Ik ga op zoek naar ideeën en personen met verhalen die oncomfortabel aanvoelen en maken. Ik daag het publiek uit.”

Kristien De Proost: “Die nood aan ruimte herken ik wel. Ik groeide op in een dorp en had het gevoel dat ik daar te weinig ruimte had. Ik wilde niet praten over kunst maar er middenin zitten. Mijn vlucht naar de theaterschool in de stad is niet te vergelijken met jouw verhaal, maar voor mij was het een hele stap. Net als het zoeken naar een oncomfortabele context. Ik vind het nodig mijn comfortzone te verlaten wanneer ik theater maak en speel. Bij Tristero vertrekken we vanuit een tekst of vanuit een idee of concept. Dat maakt ons werk eclectisch. Of het politiek is weet ik niet. Politiek is zo’n ruim begrip. Het feit dat wij soms Nederlandstalige en Franstalige tekst in één stuk verbinden is hier al behoorlijk politiek. *In lemand van ons* spelen we met politieke clichés, vaak cynisch, soms hoopvol. Vervolgens hanteren we dezelfde clichés over de liefde. Dan merk je dat er veel parallellen zijn. Het gaat ook over wat politiek zou kunnen zijn, hoe het de wereld beter, maar ook slechter kan maken.”

Nu we het toch over politiek hebben: het persoonlijke is politiek, was één van de slogans van de sociale strijd en de tweede feministische golf. Maar dat het politieke al snel persoonlijk wordt, dat heb jij net aan den lijve ondervonden, Kristien. Tristero raakte in de jongste subsidieronde alle structurele middelen kwijt. Wat nu?

KDP: “Tja, eerlijk gezegd weten we nog niet of en hoe we verder werken. We praten met de de theaters waar we mee samenwerken. Maar terugvallen op projectmatige subsidies is geen duurzame oplossing. Als iedereen die nu uit de boot valt beroep doet op de middelen voor projecten, dan is die pot in

geen tijd veel te klein en krijgen we daar een gelijkaardige ravage. Het enige wat ik weet is dat ik doorga met theater maken.”

RA: “Cultuursubsidies zijn politiek gezien heel interessant. In de speech van Eric Gill lijkt het over oorlog te gaan, maar hij verbindt die oorlogspolitiek met verschillende andere aspecten, zoals de economie en de kunsten. Wij denken als kunstenaars buiten de politiek en de financiële structuren te staan. We zien onszelf als anti-systemisch en progressief. Eric Gill koppelt kunstenaars aan het politieke systeem, en stelt dat we er medeplichtig aan zijn door onze afhankelijkheid.”

We denken dat we afhankelijk zijn van mensen in machtige posities. En tot op zekere hoogte klopt dat ook. Maar wat doen we zelf om die afhankelijkheid tegen te gaan?

KDP: “Een interessante stelling. Maar ik zie het zo: iedereen betaalt belastingen voor de gemeenschap. In een ideale wereld is dat een geweldig idee. Maar er is iets mis met het systeem. Het gevoel van afhankelijkheid is oncomfortabel omdat politiek zo’n negatief geladen term is geworden en het vooral over macht gaat. Maar eigenlijk is politiek de organisatie van hoe we samenleven. Het zou niet hoeven te gaan zoals het gaat. Het kan anders.”

RA: “De tijden waarin we leven, niet enkel hier, maar wereldwijd, vragen om meer betrokkenheid van iedereen, ook van artiesten. Er is genoeg ruimte om kunst te maken die zich engageert. We moeten actiever worden, met én zonder woorden, op straat en op scène. Ik krijg wel eens de vraag of ik mezelf als activist zie, omdat ik met activisten werk. Ik scheid mijn kunstpraktijk niet van de wereld en de rol die ik daarin wil spelen.”

KDP: “Het klopt dat het verwarrende tijden zijn. Er staan dingen te gebeuren. Ik weet dat veel mensen dat voelen, maar toch doen we weinig. “Zolang we niet op straat komen hebben we genoeg brood te eten.” luidt het cliché. Ik heb het gevoel dat ik me engageer en betrokken ben. Ik sta voortdurend in dialoog met de wereld, zelfs wanneer ik wekenlang alleen zit te schrijven. Ik heb me actief ingezet bij burgerbeweging Hart Boven Hard, maar de tijd die ik investeerde in activisme kon ik niet besteden aan schrijven en theater maken. Dat is frustrerend. Het gaat ook over mensen uit hun comfortzone halen met je werk. In *We Want More* namen we mensen zo ver mee in ons verhaal dat het eng werd. Het was confronterend voor het publiek én voor onszelf. De pers wist er geen blijf mee. Van één recensent kregen we zelfs geen sterren. Hij wist niet wat hij erover moest schrijven. Ik heb als kunstenaar niet de kracht om mensen te veranderen, maar ik kan wel iets in hen wakker maken.”

Waar zien jullie jezelf binnen pakweg tien jaar?

RA: “In ieder geval internationaal actief. Ik wil meer samenwerken, over grenzen heen. Communiceren buiten de kunsten is essentieel voor mij. Ik wil mét mensen praten. Mijn werk als kunstenaar kan niet losstaan van de wereld waarin in creëren.”

KDP: “Ik wil meer schrijven dan spelen. Denk ik. Eerlijk? Ik weet het niet. We moeten eerst even de tijd nemen om na te denken en te praten over hoe het verder moet met Tristero.” *(BP)*

OMDAT ER IETS BETERS OP ONS WACHT VERSLAG ‘HOOP’

Het Leuvense muziektheatergezelschap Braakland/ZheBilding van Stijn Devillé versmolt met het Hasseltse De Queeste tot ‘Het nieuwstedelijk’, een stadstheater dat vanuit Leuven, Hasselt en Genk kijkt naar de samenleving en die genadeloos tegen het licht houdt en wenst te hervormen.

Hoop is na *Hebzucht* en *Angst* het derde deel in het politieke drieluik dat Stijn Devillé schreef over de toestand van de wereld. In dit slotstuk gaan de personages op zoek naar alternatieven en een wervend toekomstperspectief.

Mocht er nog enige twijfel over bestaan: Devillé schreef de trilogie met een pertinent en glashelder doel voor ogen: het publiek oproepen tot actie en verzet. Met dat opzet in het achterhoofd vormt *Hoop* een logisch en louterend vervolg en sluitstuk na de zwartgalligheid van *Angst* en *Hebzucht*, waarin het gezelschap een cynisch beeld schetst van oorzaak en nasleep van de bankencrisis.

Het zou dan ook zinloos zijn deze voorstelling te bekijken door de klassieke theaterbril en enkel af te meten aan vorm of dramaturgie. *Hoop* is in de eerste plaats een *call to action*, een vurig pleidooi voor reflectie, verontwaardiging en constructief verzet. “Als je wilt dat er iets verandert moet je lastig doen.”

De personages worstelen met zichzelf en de rol die ze als individu spelen in een verwarrende en tegenstrijdige wereld. Het verlies van de idealen die hen gaande houden is als het verlies van hun ziel. Politici en bedrijfslobbyisten zien hun vertrouwde gekonkel en gesnoef bedreigd door het lef en de visie van de activist. *The powers that be* wankelen, voor het eerst in het verweer gebracht door de utopist die twijfelt noch wankelt en zich als een vis in het water voortbeweegt op een Segway: de groene ondernemer-profeet Egon Starck (Maarten Ketels), onverstoortbaar en onversaagd ondernemer met kapitaal, strikt in de leer en volkomen *in control*.

De strijd van de personages met zichzelf en met elkaar ontwikkelt zich tot een intelligente thriller, begeleid door een zinderende live soundtrack. De strijd tussen planeet en kapitalisme is die van held versus booswicht. Het oude lineaire model van fabriek naar vuilnisbelt moet op de schop. “We moeten ons opnieuw verzetten. Omdat er iets beters op ons wacht.” De uitkomst is evenwel onzeker.

Hoezeer de boodschap ook primeert en appelleert, er wordt met verve en overgave gespeeld, alsof de cast zelf de noodzaak en de urgentie zelf in hun spel hebben gelegd. De tekst zelf is een aaneenschakeling van rake quotes en slimme baselines, waar menig klimaatactivist jaloers op moet zijn. Tom Van Bouwel is volstrekt geloofwaardig als burgemeester van de tweede grootste stad van Vlaanderen. Sara Vertongen zet een tragisch gekwelde minister Lallemand neer. Simone Milsdochter is perfect als gewiekste en berekende als CEO van Energo (ofte Electrabel).

Hoogtepunten: een losgeslagen Michael Pas die als een bezetene de hele fossiele lobby vertrappt, als een lastig, maar futiel insect. “Wat hangt er aan m’n schoen? Oh nee, een multinational!”

De synchrone choreografie die als een ritmische hartenklop doorheen het verhaal wordt gepompt.

Jammer: het laatste kwartier, waarin teveel gemoraliseerd en geëxpliciteerd wordt, terwijl alles al lang duidelijk is. Wie na het eerste anderhalf uur niet overtuigd was, valt in geen geval te overtuigen.

Deze voorstelling is bovenal een onverbloemde noodkreet en een *wake up call*. Een geslaagde bovendien, als we de reacties van het rechtverende publiek als graadmeter hanteren. “Niets is krachtiger dan een idee dat zijn juiste tijd gevonden heeft.” *(BP)*

IN DE SPIEGEL VERSLAG EGONOMADEN

Amerika, Zuid-Korea en Irak. De Egonomaden hebben lang gereisd. Vanuit de uithoeken van de grote blauwe bol zijn ze na een introspectieve tocht in Oostende beland. Om zichzelf een spiegel voor te houden. En de wereld kijkt mee.

De Egonomaden (de tegenhangers van de Alternomaden, *TAZette* #3) bestaan uit drie solo’s waarin het ‘ik’, het ‘ego’, centraal staat. Ze zijn verspreid over de stad, door een wandeling sierlijk aan elkaar gebreid.

In de kapel van het oude Serruys-ziekenhuis brengt Connor Schumacher *Boy oh Boy*. Een locatie die meteen mooi contrasteert met het uitgangspunt van zijn solo: ontlukende homoseksualiteit in een behoudsgezind en diepgelovig Amerika. Hij trekt de thematiek naar zich toe en maakt er een pakkende biecht van. Een voice-over vertelt een intieme, maar traumatische ervaring. Tegenover het trauma plaatst Schumacher het lichaam in zijn ruwste vorm. Zijn bewegingen hebben af en toe iets weg van turnoefeningen. Met de concentratie van een volleerd gymnast voert hij ze uit en slaagt er bijwijken in tijd en ruimte te doen vergeten. Om je vervolgens in een wip weer naar het heden te sleuren.

Een beetje verder, in een kleine aula, speelt Jaha Koo *Lolling and rolling*. Gewapend met draaitafel (*oldschool scratching!*) en Powerpoint rekt hij af met het postkoloniaal verleden van zijn vaderland Zuid-Korea. In een fictief verhaal stelt hij de erfenis die de Koreanen met zich mee dragen aan de kaak. Het is er eentje waarin taal een eeuwige barrière lijkt voor een betere toekomst. Het hoofdpersonage hoort zijn dromen stevast beginnen met *‘If you are good in English...’*. Via de ongrijpbare taal komt Koo bij de kern: het niet kunnen communiceren met de ander.

De wandeling eindigt met zicht op zee. In een lokaal op de eerste verdieping van hotel Andromeda, staat Enkidu Khaled te wachten. “Ik wil vandaag vooral met jullie spreken”, steekt Khaled van wal. Wat volgt is een zeer ontroerend werk over geloven in tijden van crisis. Omdat dat de enige houvast is, zonder “geraak je er gewoon niet door”. Khaled vertelt over zijn geloof: het theater. Hoe dat op de proef werd gesteld in Irak, hoe hij worstelde met het ‘iets kunnen betekenen’. En hoe hij van theater een virus wilde maken: een onzichtbaar iets dat overal (ge)raakt. Vervolgens doet hij het publiek kennismaken met zijn werkwijze. Uit dagelijkse en banale taferelen distilleert hij de beelden die hem bijblijven. Door associatie komt hij uit tot woorden die hij verbindt en uitbeeldt. Het levert een ongewone, frisse poëzie op.

En dat is waar alle Egonomaden in schitteren. Naar de kern gaan. Ingetogen en intiem. Durven kijken. Hun individu aan de wereld vastknopen. De afstand dichten tussen het ego en het alter. *(AB)*

ZO 31/7 EN DI 2/8 TOT VR 5/8 OM 11U EN 15U, VERTREK LEOPOLDPARK

2 X JONG MUZIEK

VERSLAG KOLFSKOP EN DE HALVE PERZIKEN OP ZWARE SIROOP

“Er mag al eens wat haar opstaan”, moet muziekprogrammatior Pieterjan Vervondel gedacht hebben. En hop, daar marcheerden Kolfskop en De Halve Perziken Op Zware Siroop de selectie Jong Muziek binnen; stampten in het passeren nog even een kind in de vijver en spuwden vrolijk in het gezicht van een toevallige passant. Bij wijze van spreken, natuurlijk. Sympathieke jongens.

Temiddent de veulentiercé, zei Teddy, het woord is vlees geworden... En hij sloeg hem op tafel... En stak daarna zijn penis in Iris haar oogkas, sterk geaderd. Oogappel ontmoette kop, met traan trillend vershot, vocht, tegen vocht, vocht Iris haar laatste dans.

Dat zanger en gitarist van **Kolfskop** Jelle Vanderbeken over een gevoel voor taal beschikt, zullen we niet ontkennen. Dat dit een apart spektakel oplevert – inclusief luipaardpanty's en cowboyboots – zéker niet. Jelle: “Binnen Kolfskop staan idee en concept centraal. Zo hebben we bijvoorbeeld een nummer over de verdrinkingsdood, meer bepaald het moment waarop je door zuurstoftekort in een trance verzeilt. Ook al kan je nog naar boven, je wil niet meer, omdat alles te mooi is. Rond dat soort prikkels bouwen we vaak een nummer.”

Op een podium levert dit een intrigerend en bij momenten intimiderend schouwspel op, gevuld met *pig squeels*, onheilspellende preken en absurd-poëtische uitspattingen.

En wat die panty's betreft? Jelle: “Ik tast graag mijn vrouwelijke kant af, maar het gaat ook over puurheid. Je harnas als mens laten vallen, op het randje van pervers. En het is natuurlijk ook gewoon leuk om te doen.”

Ook **De Halve Perziken Op Zware Siroop** bevinden zich in de meer woelige kant van het water. Hun groepsnaam vonden ze, stel je voor, op een blik halve perziken op zware siroop (van den Aldi), maar voor de rest blijft alles vrij klassiek. “We proberen niet perse iets nieuws te doen, en virtuositeit hoeft al helemaal niet. De focus ligt op hoekige riffs, onverwachte wendingen en een goede textuur,” aldus zanger en gitarist Pieter Lambrechts.

Ondanks deze ongepolijste invalshoek, blijft er ook hier ruimte voor poëzie: “Het Nederlands is een fantastische taal om in te zingen. Recht voor de raap en ideaal om mee te spelen. Er is zelfs ooit een tekst van ons in een dichtbundel verschenen geloof ik.” Iets wat goed tot zijn recht zal komen in Fort Napoleon, waar ze zich deze ochtend wagen aan een akoestische set. Maar wie kennis wil maken met de echte DHPOZS, moet maandag naar Café De Crayon. Pieter: “In een bruin café, tussen het publiek en omgeven door de geur van zweet. Dan voelen we ons pas echt thuis.” *(EV)*

KOLFSKOP: VANDAAG OM 17U IN DE STAD EN MORGEN OM 11U30 IN FORT NAPOLEON
DHPOZS: VANDAAG OM 11U30 IN FORT NAPOLEON EN MORGEN OM 11U30 IN CAFÉ DE CRAYON

DIKKE FREDDY

AAN SVEN GATZ, MINISTER VAN TONEELVERENIGINGEN

Er heerst dit jaar een heel andere sfeer in Café Koer, de cafetaria van Theater Aan Zee, dan vorig jaar. Bijna alle acteurs hebben diepe wallen onder hun ogen en de actrices barsten nog sneller in tranen uit dan gewoonlijk.

De naam die in Café Koer het meest uitgesproken wordt, is de uwe. Want u hebt ze allemaal kolossaal misdeeld. Zelfs diegenen die vanaf volgend jaar meer subsidie gaan krijgen. Want ook die gaan er naar eigen zeggen op achteruit. Ik begrijp dat volkomen, want ik heb krak hetzelfde aan de hand: mijn leefloon is sinds juni met 17 euro omhooggegaan en tegelijkertijd is mijn begrotingstekort min of meer verdubbeld.

Enfin, wat er dan ’s nachts in Café Koer gebeurt is dat een theaterdirecteur die erop achteruit gaat omdat hij meer gaat krijgen lijfelijk getroost wordt door een actrice die niks gaat krijgen en die op die manier hoopt toch vooruit te gaan. Wat dat betreft zit ik met mijn leefloon in de verkeerde branche.

Om eens uit de drukte van Theater Aan Zee te zijn ga ik overdag wel eens verfrissing gebruiken in café De Pelikaan. Hoewel deze instelling vlak achter De Grote Post ligt, wordt er daar met geen woord gerept over theaterkwesties, laat staan over Theater Aan Zee. Het gaat daar eerder over Turteltaks, Tommeleintol, ziekenkassen, opstijgend muurvocht, burengerucht en verder, heel uitgebreid, over het voetbal.

In dat verband is de theatersubsidie toch één keer ter sprake gekomen. Het ging toen over de portemonnee van de voetballist Kevin De Bruyne. Die mens is voor 75 miljoen euro van een Duitse naar een Engelse voetbalploeg overgestapt. En daar verdient hij 16 miljoen euro per jaar.

We hebben verschillende bierkaarten nodig gehad om uit te rekenen dat Kevin De Bruyne iets meer dan 1800 euro per uur verdient. Dag en nacht! Ook als hij slaapt of in zijn neus peutert of op de toiletpot zit.

Op één jaar kost één Rode Duivel dus alstublieft 91 miljoen euro. Toen dat bedrag uitgesproken werd zag ik tot mijn verrassing dat de directeur van Theater Aan Zee zich ook in café De Pelikaan bevond. Hij zat aan de hoek van de toog. Met afhangende schouders. En terwijl hij moedeloos naar de bodem van zijn leeg glas staarde mompelde hij: “91 miljoen... dat is verdomme 5 miljoen meer dan wat alle theaters en orkesten in heel Vlaanderen samen krijgen.”

Mijn vraag is eenvoudig, meneer de minister; is het niet mogelijk om de subsidies voor de theaters en orkesten met vijf miljoen euro te laten stijgen? Het zou toch maar eerlijk zijn dat zij ook 91 miljoen krijgen, de jaarkost van één Rode Duivel. Tenslotte doet dat theatervolk niemand kwaad en verder vind ik dat alle Belgen gelijk voor de wet moeten zijn.

Maar ik hoor u al zeggen dat u niet weet waar u dat geld moet halen. Simpelweg, bij uw baas! Bij Geert Bourgeois! Ik lees in de gazet dat hij vijf miljoen heeft gegeven aan de 11 julivieringen. Geef die vijf miljoen rechtstreeks aan de theaters en de orkesten en verplicht ze om op 11 juli gratis op te treden. De theaters en de orkesten zullen content zijn en de 11 julivieringen zullen eindelijk schone programma's hebben. Vlaanderen Feest!

Ik zal koning Filip aanschrijven met de vraag om de centen die gebruikt worden voor de viering van 21 juli toe te voegen aan de pot voor de leeflonen. Dan kunnen alle Belgische leefloontrekkers samen misschien ook evenveel krijgen als alle Rode Duivels samen. Ook dat lijkt me een eerlijke verdeling.

Ik groet u met de meeste Hoogachting,

Dikke Freddy

ALLES IS LIEFDE

VERSLAG DE DEBUTANTEN

Friedl' Lesages profetie in de *TAZette* van donderdag is bewaarheid: een uur is véél te weinig om de debuten van twee auteurs open te breken. Maar dat deert niet. Wij bleven graag een halfuurtje langer hangen in Vrijstaat O., onze blik meewarig vastgehecht aan de herkenningspaal op het strand en ons oor moedwillig geschonken aan het werk van Mustafa Kör en Lara Taveirne. Auteurs die heel verschillend zijn, maar als vers gedrukte laminaatlamellen in elkaar klikken.

Hoe kan het ook anders, deze mensen zijn nog jong, energiek en helemaal klaar om de literaire vesting te bestormen. Het is ontroerend om te zien en te horen hoe Kör, die al bijna twintig jaar in een rolstoel door het leven gaat, vol vuur en met een innige liefde voor zijn metier over de wereld om zich heen kan praten. Zijn pleidooi voor poëzie als warmtebron voor het goede leven heeft me diep geraakt. “Vraag jezelf voldoende af of je ‘liefde’ bent,” drukt hij ons op het hart, “en lees minstens twee gedichten per dag. Dat klinkt nu zo slijmerig, maar je zult zien: het is fantastisch, man!” Alle zelfverklaarde meligheid is hem op slag vergeven. Soms is de formule gewoon *simple comme bonjour, n'est-ce pas?* Je zou Kör om de hals willen vliegen om hem te bedanken ons daar weer even op te wijzen.

Het eerste gedicht dat hij voordraagt voert ons mee naar een bucolisch landschap van hoge populieren en zorgeloze kinderen. Het is een gedicht dat verankerd is in een grond zonder grenzen, behalve die van de verbeelding. Lesage informeert naar de barokke taal die Kör hanteert om die verbeelding vorm te geven; hij antwoordt dat hij geworteld is in Anatolië, “een land waar men kinderen lammeren noemt”. Op het podium zit duidelijk een romantische dichter die - voor de verandering - niet ten onder gaat aan melancholie maar blaakt van levenslust.

De liefde die we volgens Kör moeten zijn is de naadloze overgang tussen zijn verhaal en dat van Lara Taveirne, die de liefde tot haar voornaamste thema heeft gekatapulteerd. “Gaan zelfs niet alle boeken in de kern over liefde?”, vraagt ze zich retorisch af. “Tiens, *né*,” hoor ik de man naast mij denken. De toon is gezet. Taveirne leest een fragment voor uit *De kinderen van Calais*, de roman waarvoor ze vorig jaar de Debuutprijs ontving, en voelt de drang om zich voor ‘slechte zinnen’ te excuseren. Want zo gaat dat met *so-called* debutanten, ze ontgroeien de broek die hen daarnet nog zo goed paste. Kör protesteert. “Een wijs man heeft me geleerd dat je altijd achter je boek moet blijven staan,” verklaart hij met een vleugje ironie in zijn stem.

Maar net als Kör heeft Taveirne ook een passie voor grenzen, en het overschrijden van die grenzen. De hele zaal vergenoegt zich bij haar verhalen over toen ze geschorst werd van school omdat ze uit de militair georganiseerde rij was ontsnapt om op de kliffen van Cap Blanc-Nez te gaan voelen dat ze lééfde, en over hoe haar kinderen joelen als ze de grens met Nederland passeren, klaar voor een daguitstap Albert Heijn. Is het die grenzenfetisj die er ook voor zorgt dat prozaïsche beschrijvingen zo vlot de poëzie van Kör binnendringen, en poëtische beelden het proza van Taveirne? “Tiens, *né*,” hoor ik de man naast mij denken. Denk ik.

Maar zelfs zonder thematische overeenkomsten waren Taveirne en Kör ongetwijfeld moeiteloos aan elkaar gelijmd door een kwinkelerende Johannes Verschaeve, die heerlijk nonchalante woordgrapjes met de centrale gasten uithaalt in de hitsingle ‘Den èste ki is altied de moeite’. Een instant classic, als je ’t ons vraagt. (Enkel jammer dat hij ‘café kör’ heeft laten liggen, dat was een binnenkopper.) Verschaeve is in zijn sas tijdens TAZ, ook als hij – *being* de Oostendse Bowie – ‘Nightclubbing’ van Iggy Pop covert. De gedroomde afsluiter van anderhalf uur happen naar wat liefde is. Bowie is liefde. Alles is liefde. *(DB)*

OP DI 2/8 EN DO 4/8 OM 11U IN VRJSTAAT O.

Floralienhal

21|09|2016 » 27|09|2016

Kamel Daoud | Johan Simons | Reinbert de Leeuw
Mauricio Kagel | György Ligeti | Claude Vivier
NTGent | Ruhrtriennale | Asko/Schönberg
Rotterdamse Schouwburg | Ro Theater | Ammodo

Schelstraete Delacourt Associates
Gent Festival van Vlaanderen | Stad Gent
Ambassade van het Koninkrijk der Nederlanden

+32 9 225 01 01
ntgent.be

CHECK ONS VOLLEDIG SEIZOENSAANBOD OP NTGENT.BE

TAZ DOOR DE LENS VAN LISA TAHON

Twintig jaar Theater Aan Zee, dat verdient iets extra's. Daarom stelde het TAZ-team aan Lisa Tahon de vraag om een minidocumentaire te maken: een audiovisuele impressie van deze jubileumeditie. Dat de vraag aan haar werd gesteld, is geen toeval. Lisa studeerde in 2012 af aan het RITCS in Brussel en kent Oostende als haar broekzak, als inwoner van de stad en als trouwe TAZ-festivalganger. Hoe wil zij deze feesteditie vereeuwigen?

Lisa: “Ik ben eigenlijk vooral vertrouwd met de jazz- en de danswereld, dus dit is een relatief nieuw soort opdracht voor mij. Liefst van al ‘verdwin’ ik wanneer ik film. Daarom zijn dans

en muziek zo dankbaar. Ik observeer graag. Ik hou niet van dingen in scène zetten. Ik ben het gewend om mee te toeren met jazzmuzikanten als LABtrio voor wat langere reportages. Dat ligt me wel. Net omdat ik dan gewoon aan de zijlijn kan staan.

“De impressies die ik maak van TAZ mogen niet monotoon of saai worden. Dus is het nog wat zoeken om de juiste invalshoek te vinden. Maar het leek me in ieder geval erg fijn om met mijn camera en mijn eigen filmtaal deel uit te maken van dit festival waar ik al zolang kom, in de stad waar ik woon. Het wordt alleszins een portret met een knipoog naar het verleden. Ik vat het op als een soort van virtuele briefkaart: *To TAZ with love...*”

Volg het *work in progress* van de docu op de website theateraanzee.be/nl/to-TAZ-with-love. Lisa is overigens nog op zoek naar extra beeldmateriaal, dus wie thuis nog filmpjes of foto's heeft van voorbij TAZ-edities, wordt bij deze uitgenodigd om die te mailen naar lisa.tahon@gmail.com. Er is ook een archiefsite van TAZ, met beeldmateriaal en pdf's (onder meer van oude festivalkrantjes) en die vind je op ertazeens.be. *Check it out. (SH/BP)*

DAGKLAPPER: ZONDAG 31/07/2016

	DRL	ABSENT IMAGES	SARAH VANHEE	INFOSTAND PARK	RAND	GRATIS
		5 ontworpen posters waarmee vluchtelingen in hun eig taal worden aangesproken				
10-02U	DRL	INFOSTAND EN BAR CAFÉ KOER OPEN	LEOPOLDPARK		RAND	GRATIS
		TAZette vanaf 11u verkrijgbaar				
10-13U	40'	#1 HOLLOW	TIM DE PAEPE/SABIEN VAN MOORTER	SEA'RENA CENTER	THEATER	ADD € 10
		Eerste deel van de Big Data Trilogie, een voorstellingenreeks over de digitalisering van onze samenleving.				
11-19U	DRL	FAMILIEPARK	THEATER FROEFROE E.A.	LEOPOLDPARK	FAMILIEPARK	DIVERS
		Kindervoorstellingen voor alle leeftijden				
11-20U	DRL	EXPO HIP HIP FLAVORIA	ALIBI COLLECTIEF	HANGAAR 1	THEATER	GRATIS
		Overzichtstentoonstelling die je meeneemt doorheen het erfgoed van Het Alibi Collectief				
11U00	DRL	ALTERNOMADEN	ALTERNOMADEN	VERTREK PARK	THEATER	UV
		Tijdens een reis doorheen Oostende, drie voorstellingen, gaande van religie tot politiek of wetenschap, elk teruggebracht tot de menselijke ervaring.				
11U00	60'	APÉRO POËZIE	J. DE PAUW/T. OOSTERHOFF	VRIJSTAAT O.	LITERATUUR	UV
		Bekende lezers halen hun lievelingsgedichten en favoriete dichters uit de boekenkast. Met Josse De Pauw & Tonnus Oosterhoff				
11U00	160'	BLËTEN	W. BORGMANS/J. SCHREURS/D. RENIERS	DGP/GROTE POST	THEATER	UV
		Drie kwetsbare mannen, mét of zonder baard getekend door het leven, hopen u te beroeren en ontvoeren met poëtische teksten, stukjes tranche-de-vie en onvergetelijke melodieën				
11U00	180'	EGONOMADEN	EGONOMADEN	VERTREK PARK	THEATER	UV
		Een reis doorheen Oostende langs drie solo's, drie persoonlijke ervaringen, drie verschillende achtergronden.				
11U00	75'	PERHAPS ALL THE DRAGONS	BERLIN	ZONNEBLOEM	THEATER	€15.00
		Zoektocht naar de mensen achter de kleine of grote verhalen. 30 schermen, 30 toeschouwers, 30 verhalen.				
11U00	90'	ZEESTUK	SKAGEN	KONINKLIJKE VILLA	THEATER	UV
		Een locatievoorstelling over de zee dat het publiek meeneemt op tocht door een imaginair museum.				
11U30	45'	DE HALVE PERZIKEN OP ZWARE SIROOP	DE HALVE PERZIKEN OP ZWARE SIROOP	FORT NAPOLEON	MUZIEK	€5.00
		Een collectief jonge uilen uit de Kempen dat progressieve en Nederlandstalige rock brengt.				
11U30	140'	WIJ, VARKENLAND, MARKT EN DEGUSTATIE	STICHTING NIEUWE HELDEN/DE WERF	PAALSTEENHOEVE	THEATER	UV
		Een aangrijpende monoloog over terugkeren maar toch doorgaan, over dromen en roots en de zoektocht naar jouw rol in de huidige wereld.				
14-21U	DRL	A PIECE OF 2 - BALANCING HUMAN SIZED ROCKS	STICHTING SOAP/NICK STEUR	T.H.V. KLEIN STRAND	THEATER	GRATIS
		Tijdens deze editie van TAZ worden twee mensgrote rotsblokken met uiterste precisie gebalanceerd.				
14-17U	40'	#1 HOLLOW	TIM DE PAEPE/SABIEN VAN MOORTER	SEA'RENA CENTER	THEATER	ADD € 10
		Eerste deel van de Big Data Trilogie, een voorstellingenreeks over de digitalisering van onze samenleving.				
14U00	75'	PERHAPS ALL THE DRAGONS	BERLIN	ZONNEBLOEM	THEATER	UV
		Zoektocht naar de mensen achter de kleine of grote verhalen. 30 schermen, 30 toeschouwers, 30 verhalen.				
14U00	90'	TUSSEN WOORD EN BEELD	FILM AAN ZEE	DGP/FOYER DKP	FILM	€5.00
		Een lezing van een scenario door een groep enthousiaste acteurs. Eerst een Hblinde lezing van een kortfilmscenario gekaderd door Rik D'hiet. Het 2de is een lezing van een langspeelscenario of een piloot van een televisieserie.				
15U00	180'	ALTERNOMADEN	ALTERNOMADEN	VERTREK PARK	THEATER	UV
		Tijdens een reis doorheen Oostende, drie voorstellingen, gaande van religie tot politiek of wetenschap, elk teruggebracht tot de menselijke ervaring.				
15U00	180'	EGONOMADEN	EGONOMADEN	VERTREK PARK	THEATER	UV
		Een reis doorheen Oostende langs drie solo's, drie persoonlijke ervaringen, drie verschillende achtergronden.				
15U00	120'	HEIMAT 2	DE NWE TIJD/PRODUCTIEHUIS ROTTERDAM	CC DGP/DACTYLO	THEATER	UV
		Een voorstelling over vier fanfaremuzikanten op een ongelofelijke reis.				

15U00	90'	ZEESTUK	SKAGEN	KONINKLIJKE VILLA	THEATER	UV
		Een locatievoorstelling over de zee dat het publiek meeneemt op tocht door een imaginair museum.				
16U00	75'	PERHAPS ALL THE DRAGONS	BERLIN	ZONNEBLOEM	THEATER	€15.00
		Zoektocht naar de mensen achter de kleine of grote verhalen. 30 schermen, 30 toeschouwers, 30 verhalen.				
16-23U	DRL	POST PRESENT FUTURE (INSTALLATIE)	RUTH CROSS	VRIJSTAAT O.	RAND	GRATIS
		Vijf jaar geleden kregen bezoekers de kans om een brief te sturen naar hun toekomstige zelf. Nu is Ruth terug mét de brieven van toen.				
16U00	90'	UITGELEZEN/DE DERDE DAG	UITGELEZEN AAN ZEE	CC DGP/PANORAMA	LITERATUUR	€10.00
		Live boekenprogramma waarin speciale gasten hun literaire voorkeuren uiten. Met Alicja Gescinska & Geert Mak				
17U00	90'	DE MAN DIE ZIJN HAAR KORT LIET KNIPPEN	DE KOE	DGP/KLEINE POST	THEATER	UV
		Een schrijver en een actrice zijn krankzinnig verliefd op elkaar maar de angs op alles kapot te maken belet hen de liefde te consumeren.				
17U00	60'	KOLFSKOP	KOLFSKOP	IN DE STAD	MUZIEK	GRATIS
		In elke song staat een verhaal centraal, absurd, poëtisch, luchtig én gevat, dat moet verteld worden.				
17U00	60'	MULTIVERSE (PREMIÈRE)	LOUIS VANHAVERBEKE/CAMPO	ENSORINSTITUUT	THEATER	UV
		Een multifunctionele DJ pompt de beste hits naar boven en al lopend en zingend ontstaat een levend kleurenwiel.				
17U00	90'	REVUE HIP HIP FLAVORIA	ALIBI COLLECTIEF	HANGAAR 1	THEATER	€12.00
		Retrospectieve voorstelling met een liveband en dagelijks wisselende gastacteurs en -muzikanten				
17U00	50'	SALUT COPAIN	DOUNIA MAHAMMED	BS. VERMEYLEN	THEATER	€9.00
		Een monoloog die eigenlijk een dialoog wil zijn. Dounia gebruikt taal als medium om op scène te wankelen en te bevragen.				
18-21U	40'	#1 HOLLOW	TIM DE PAEPE/SABIEN VAN MOORTER	SEA'RENA CENTER	THEATER	ADD € 10
		Eerste deel van de Big Data Trilogie, een voorstellingenreeks over de digitalisering van onze samenleving.				
18U00	40'	AHIMÉ	TOM GOOSSENS	CAZ	THEATER	UV
		Een muzikale zoektocht naar de schoonheid in liefdespijn.				
18U00	40'	VLAAMSE KORTFILM: DE RECONSTRUCTIE	PIETER DUMOULIN/TIMEAU DE KEYSER	CC DGP/KLAS	FILM	€3.00
		Een reeks gebeurtenissen wordt in gang gezet wanneer een jager een dode vindt in het bos.				
18U00	75'	PERHAPS ALL THE DRAGONS	BERLIN	ZONNEBLOEM	THEATER	€15.00
		Zoektocht naar de mensen achter de kleine of grote verhalen. 30 schermen, 30 toeschouwers, 30 verhalen.				
18U00	65'	SNEEUWLICHT	H. DESMET/A. JOCHEMS/B. KELCHTERMANS	CC DGP/ATELIER +1	THEATER	€9.00
		Theatervoorstelling rond het leven en werk van beeldend kunstenaar Hugo Veldt				
19U30	50'	DE BELOFTE VAN CLERMONT-FERRAND	LIES VANDEBURIE	H. BAELSKAAI 18	THEATER	UV
		Een fascinerend liefdesverhaal over de kracht van het herinneren, dat zowel pijn als plezier met zich meebrengt.				
19U30	120'	HEIMAT 2	DE NWE TIJD/PRODUCTIEHUIS ROTTERDAM	CC DGP/DACTYLO	THEATER	UV
		Een voorstelling over vier fanfaremuzikanten op een ongelofelijke reis.				
20U00	140'	WIJ, VARKENLAND/DEGUSTATIE/NAGESPREK	STICHTING NIEUWE HELDEN/DE WERF	PAALSTEENHOEVE	THEATER	UV
		Een aangrijpende monoloog over terugkeren maar toch doorgaan, over dromen en roots en de zoektocht naar jouw rol in de huidige wereld.				
20U00	40'	NATASHIA KELLY & BRICE SONIANO	NATASHIA KELLY & BRICE SONIANO	ATELIER KLEINVERHAAL	MUZIEK	€5.00
		Een stem en een bas. Eigen nummers, improvisaties maar ook wat songs van anderen.				
20U00	75'	PERHAPS ALL THE DRAGONS	BERLIN	ZONNEBLOEM	THEATER	€15.00
		Zoektocht naar de mensen achter de kleine of grote verhalen. 30 schermen, 30 toeschouwers, 30 verhalen.				
20U00	115'	ZIEKE JEUGD (17+)	ZUIDPOOL	LOODS NMBS	THEATER	€15.00
		Een vlijmscherpe dissectie van een verdwaalde generatie. Naar de spraakmaker Krankheit der Jugend van Ferdinand Bruckner.				
20U30	90'	DE MAN DIE ZIJN HAAR KORT LIET KNIPPEN	DE KOE	DGP/KLEINE POST	THEATER	UV
		Een schrijver en een actrice zijn krankzinnig verliefd op elkaar maar de angs op alles kapot te maken belet hen de liefde te consumeren.				
21U00	40'	AHIMÉ	TOM GOOSSENS	CAZ	THEATER	UV
		Een muzikale zoektocht naar de schoonheid in liefdespijn.				
21U00	80'	AND WHO WANTS PEACE?	R'M AHARONI	BS. KROONLAAN	THEATER	€9.00
		Een reenactment van een speech uit 1936, over het verband tussen oorlog, kunst en winstbejag, nog steeds actueel.				
21U00	90'	DATUMLOZE DAGEN	TOM JANSEN	ROYAL ASTRID	THEATER	UV
		Een moeilijke vader-zoonrelatie is het uitgangspunt van deze voorstelling.				
21U00	75'	GAZ. PLEIDOOI VAN EEN GEDOEMDE MOEDER	THEATER MALPERTUIS	DGP/GROTE POST	THEATER	UV
		Theatermonoloog die de redenen van terreurdaden probeert te doorgronden, in deze tijden van polemiek				
21U00	75'	HELPDESK	WUNDERBAUM	HOLIDAY SUITES	THEATER	UV
		Caren's Company, een callcenter voorziet in vrijwel alle diensten en producten. Het is meer dan een gesprek, het is een ervaring.				
21U00	45'	MOORE BACON!	KOBE CHIELENS/BOSSE PROVOOST	ATHENEUM	THEATER	€9.00
		Een bloot lichaam, onderworpen aan een spel met licht, manifesteert zich, zwevend in een duistere ruimte waarvan de randen niet zichtbaar zijn.				
21U30	45'	NAGESPREK HEIMAT 2	LIV LAVEYNE/SOPHIE DE SOMERE	CC DGP/DACTYLO	THEATER	GRATIS
		Liv Laveyne (ex-programmator Jong Theater 2011-2015) en Sophie De Somere (programmator Jong Theater 2011 - 2016) gaan na de voorstelling in gesprek met de makers.				
22U00	90'	BLOEDNOOT	T. LANOYE/T. VERBRUGGEN/N. ROMBOUTS	ELYSÉE	MUZIEK	€14.00
		Rake, rauwe klanken en woorden worden verweven tot impro-jazz-lit-posse met teksten die ter plekke gekozen en bijgestuurd worden;				
22U00	50'	KLUSTER	ELIAS VANDENBROUCKE/GODE KEMPEN	MIGO	THEATER	€9.00
		Muziektheater vol indrukken van de leefwereld van de hedendaagse mens op deze wereld				
22U00	75'	PERHAPS ALL THE DRAGONS	BERLIN	ZONNEBLOEM	THEATER	€15.00
		Zoektocht naar de mensen achter de kleine of grote verhalen. 30 schermen, 30 toeschouwers, 30 verhalen.				
22U30	45'	STEIGER	STEIGER	CAFÉ DE CRAYON	MUZIEK	€5.00
		Een speelse en filosofische ontdekkingsstochten langs jazz, rock, impro, elektronische en klassieke muziek.				
24U00	80'	AROMA DI AMORE	AROMA DI AMORE	DGP/LOKETTEN	MUZIEK	€10.00
		Poëtische teksten, ijle soundscapes, vaak ingehouden maar steeds tomeloos en intens.				

TIP: OP VERTOON VAN EEN TAZ TICKET KAN JE HET SPILLIAERT HUIS BEZOEKEN VOOR 2 EURO IPV 5 EURO.

TWINTIG JAAR TAZ IN TIEN SONGS

MUZIEKSELECTEUR JAN DUCHEYNE BLIKT TERUG

De *TAZette* vroeg mij om aan de hand van tien nummers de afgelopen jaren op TAZ in herinnering te brengen. Ik ga dit op heel persoonlijke wijze doen, maar toch trachten rekening te houden met wat de medewerkers en bezoekers van TAZ zouden kunnen hebben onthouden.

#4 In 2007 was Stijn Meuris centrale gast muziek. Ik heb toen in de grote tent die nog aan het station stond net voor zijn concert één van de twaalf *caprices* van Paganini op gelegd, gespeeld door Izhtak Perlman. Ik heb die cd kapot gespeeld. Er zijn weinig mensen op de wereld die deze vioolstukken kunnen spelen heb ik me er over laten vertellen. Het heeft niks met de afterparty's te maken. Maar ik vond dat eigenlijk een magisch moment. In zo'n grote biertent, ineens die door merg en been snijdende viool. Maar vermits dit moet gaan over mensen goesting geven om naar de afterparty's in de grote post te doen komen, kies ik vandaag voor 'Just A Gigolo' van Louis Prima, het favoriete nummer van Dorien, *the one and only Koffiequeen!*

TELEX

Uurwijziging *Uit de Kast*. Op ma 1/08 wordt het voorziene tijdstip van 11u vervroegd naar 10u. In de namiddag wordt de voorstelling van 14u verlaet naar 16u. De uren op za 6/08 blijven ongewijzigd.

Goed nieuws voor de mensen die een ticket hadden gekocht voor de afgelaste voorstellingen van *Zeestuk* op vr 29/07 en za 30/07. Op dinsdag 2/08 worden drie extra voorstellingen ingelast om 11u, 15u en 18u. Deze voorstellingen zijn in eerste instantie voor personen met een ticket voor de afgelaste voorstellingen.

Blèten. De voorstelling duurt 120 min in plaats van de aangekondigde 160 min. Er wordt geen pauze meer voorzien. *Blèten* speelt op zo 31/07 om 11u, ma 1/08 om 20u en di 2/08 om 11u.

Wegens succes wordt een extra voorstelling ingelast van *Datumloze Dagen* met Tom Jansen, op za 6/08 om 14u. Ticketverkoop voor deze voorstelling gaat van start op zo 31/07 om 10u.

Er zijn nog steeds tickets beschikbaar voor de try-out van *Tirade*, het jaaroverzicht van Stijn Meuris waar hij met humor en een scherpe analytische blik het jaar 2016 fileert. *Tirade* is exclusief te zien op Theater Aan Zee op wo 3/08 om 15u in cc De Grote Post (Klas).

TAZ-oprichter en televisieregisseur Marc Lybaert toont met *Tussen woord en beeld* de kracht van verbeelding. In een eerste deel wordt een kortfilmscenario van een bachelor-student op het Ritcs voorgelezen door een resem acteurs die geen voorkennis

hebben van het geschrevene. Luik twee toont hoe het scenario van een masterstudent Film voor het eerst tot levend komt. Acteurs Marijke Pinoy, Michael De Cock, Kristien De Proost en anderen zullen uw verbeelding prikkelen en sturen. *Tussen woord en beeld* gaat vandaag van start en is tot en met woensdag dagelijks te zien in cc De Grote Post (Foyer Kleine Post). Van 14 tot 15.30 uur in de Kleine Foyer. Met vandaag: *Folie à deux* (Lore Clerix en Célestine Maes). Blinde lezing gekaderd door Rik D'hiet. *Babel* (Lisa Van der Hoeven) is een familieserie over een nieuw gevormd multicultureel gezin dat samen woont in een groot, oud en krakend huis. Voor ieder betekent dit huis iets anders, voor de één is het puur materie, terwijl voor de andere het huis een stem en een ziel draagt. Acteurs: Marie Ange Gilles, Jente Claus, Michael Pas, Anik Van der Cruyssen, Lisah Adeaga, Robin Keyaert, Marijke Pinoy, Joren Seldeslachts. Regie: Petronella Van der Hallen. In de reeks Vlaamse kortfilms, vandaag op TAZ: *De reconstructie* van Pieter Dumoulin en *Nymphet* van Laura Hermanides. Scenario: Shauni De Gussem. Meisje van 13 wordt nieuwsgierig naar het spel van verleiding, onbewust en onbekend van het gevaar dat dit spel met zich mee draagt. Om 18u in de Klas.

Vandaag leest Wouter Hendrickx voor tijdens *De Kleine Lettertjes*, van 12u30 tot 13u30 aan de Kiosk in het Leopoldpark.

Theater Aan Zee zet zich samen met Lang Leve(n) Oostende en Ovam in om tegen 2020 een duurzamer én milieuvriendelijker cultuurfestival te worden. Daarom vraagt het TAZ-team om zoveel mogelijk het openbaar vervoer te gebruiken wanneer je naar Oostende afzakt. Kom je toch met de auto? Kijk dan zeker eens op www.carpool.be.

COLOFON

Redactie: Steven Heene, Bieke Purnelle, Matthias Velle, Daan Borloo, Ewoud Vermote, Arno Boey, Phéline Thierens, Lisa Tahon, Anneleen De Leyn, Simon Vandekerckhove

Foto's: Rachel Gruijters, Maarten Geukens, Jolien Fagard, Inge Baes

VU: TARTART VZW, HENDRIK SERRUYSLAAN 18A 8400 OOSTENDE

MANMADE

HEDENDAAGSE KUNST

OVER DE RELATIE TUSSEN MENS EN AARDE

RAVERSYDE ANNO 1465, 11 JUNI – 2 OKTOBER 2016

www.raversyde.be

